

marca

Téma roka

**Pokora — základná
cnosť kresťana**

Z hľadiska Písma

**Cudzinci s pasom
kráľovstva Božieho**

Jedna vec

Jedno je potrebné.

„Pán jej však povedal: Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci, a potrebné je len jedno. Mária si vybrala dobrý podiel, ktorý sa jej neodníme.“ Lukáš 10:41-42

Jedno ti chýba.

„Vtedy sa Ježiš naňho s láskou zahľadel a povedal mu: Jedno ti chýba. Chod', predaj všetko, čo máš, daj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ Marek 10:21

Jedno si žiadam.

„Jedno si žiadam od Hospodina, iba to budem hľadať: aby som mohol bývať v dome Hospodinovom po všetky dni svojho života, aby som hľadel na krásu Hospodinovu a zpytoval v jeho chráme.“ Žalm 27:4

Jedno robím.

„Ale jedno robím: na to, čo je za mnou, zabúdajúc a po tom, čo je predo mnou, sa vystierajúc ženiem sa za cieľom k víťaznému, k odmene horného povolania Božieho v Kristu Ježišovi.“ Filipänom 3:13-14

poznámky z kázne

Vážení čitatelia,

už prvá štvrtina roka ubehla a zase máte príležitosť držať vo svojich rukách nové číslo nášho časopisu. Mojim práním je, aby ste na jeho stránkach našli slová inšpirované Božím Duchom, ktoré vám pomôžu obnoviť si myseľ podľa Božej vôle, aby ste sa stále viac podobali Kristovi (Rimanom 12:2).

Niekedy je potrebná iba tá jedna vec – iba otvoriť srdce, keď nám hovorí. Nebuďme hluchí na ten tichý hlas, keď nás napomína a upozorňuje aj na tie nepovšimnuté a zanedbávané veci.

Načúvajte, aké otázky sa nás Boh pýta a premýšľajte prečo. Nepripodobňujme sa svetu ani sa nespoliehajte na jeho spôsoby, lebo ako deti Božie síce sme na svete, ale nie sme zo sveta (Ján 17:14). Celý svet leží v zlom, ale my nemusíme žiť v strachu a neistote, ani v následkoch hriechu, lebo väčší je ten, ktorý je v nás (1. list Jánov 4:4). Je moc v mene Ježiša Krista – moc na spasenie, na uzdravenie, na vyplnenie každej našej potreby – a On sa osvedčí každému, kto Ho hľadá celým srdcom.

Buďme vytrvalí a verní v tom, čo nám Boh zveril, aj ak naša práca nie je ocenená pred ľuďmi, ale bude ocenená pred Bohom. Pomôže nám to rásť k dokonalosti a naučí nás pokore, ktorá je úplnou zriedkavosťou v súčasnom svete egoizmu. Ak je Pán Ježiš naším pokladom, potom žiadna obeť nie je príliš veľká.

Nech vás Boh všetkých žehná.

Jana Záhorcová
Zodpovedná redaktorka

Kresťanský časopis „Manna“ je štvrťročník a je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: „Manna“
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt.
Vychádza štyri razy do roka, a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23,
21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51
Banca Intesa a.d.

Zodpovedná redaktorka:
Jana Záhorcová
Dizajn:
Alen Kačansky

Jazyková korektúra:
Anna Pintírová

Technickí redaktori:
Tatiana Valová,
Sára Červeniová,
Filip Anđelić

Distribúcia pre Srbsko:
Dejan Lakatoš
0631471048
dejan.lakatos02@gmail.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Priprava a tlač: Širkaprint-Padina.
Marec 2026.
www.manna.org.rs

Uspesivo

TÉMA ROKA

4 Pokora

PEROM KAZATEĽA

6 Ešte niektoré nepovšimnuté pokušenia

8 Skadiaľ pochádzajú vojny?

SVEDECTVÁ

10 Ježiš Kristus uzdravuje!

12 Od New age k živému Bohu

PRE TÍNEĎŽEROV

14 Otázky

15 Zaprášené Biblie

OSOBNÝ VZRST

16 Plánovanie osobného vzrastu

NA ZAMYSLENIE

17 Všetko vo všetkom

NA POVZBUDENIE

18 Moc prehľadnutej služby

20 Dôverovať Bohu v boji proti nepriateľovi

Z HLADISKA PÍSMÁ

22 Cudzinci s pasom kráľovstva Božieho

Pokora

Základná cnosť kresťana

Boh hovorí o pokore a hodnote pokory. Čítame o nej a študujeme ju, ale zdá sa, že pokora je ťažko dosiahnuteľná vlastnosť. Často nám hovoria, aby sme boli pokorní, bez toho, aby nám povedali, ako sa stať takou osobou! Skutočnú duchovnú zrelosť a rast možno merať pokorou alebo jej nedostatkom! Stať sa pokorným a byť pokorným sa dá dosiahnuť iba nasledovaním cesty Ježiša Krista. Nasledovaním Ježiša, Božieho Syna, sa učíme, ako viac myslieť na Boha, Jeho Slovo, a viac sa podobať Bohu a potom sa začneme správať ako Boh a výsledkom bude, že budeme menej myslieť na seba a viac na iných! Je rozdiel medzi poznaním pokory a jej praktizovaním a stať sa pokorným človekom, ako čo bol Pán Ježiš Kristus! O tomto sa budeme baviť v nasledovných článkoch. Biblia hovorí jasne. „*Kto sa povyšuje, bude ponížený, ale kto sa ponízuje, bude povýšený*“ (Matúš 23:12).

Nikto sa nerodí pokorný. Naša hriešna prirodzenosť inklinuje k sebeckej pýche, vďaka čomu je pokora jednou z najťažšie rozvíjateľných cností. Pokora sa nestane len tak, má sa získať a pestovať, ale je veľmi prospešná.

V Biblii je pokora základnou cnosťou – v podstate ide o postoj rozpoznanie toho, kto je Boh a kto sme my vo vzťahu k Nemu, bez sebavyvyšovania alebo falošnej sebanenávisti.

Biblická pokora je definovaná ako považovanie iných za lepších od seba, služba bez hľadania uznania a spoliehanie sa na Boha, a nie na sebavyvyšovanie. Kľúčové posolstvá sa zameriavajú na Krista, ako na najvyšší príklad a sľub, že Boh sa stavia proti pyšným, ale pokorným dáva milosť, a že pravá česť nasleduje pokorné srdce.

Tu je biblický pohľad na pokoru. Začneme najprv tým, čo pokora nie je, aby sme dostali predstavu, čo je pokora.

Čo pokora nie je:

- Nie je sebanenávisť ani popieranie svojich darov
- Nie je slabosť ani pasivita
- Nie je ani predstieranie, že na Vás nezáleží

Čo je teda pokora:

- Pokora je závislosť na Bohu, a nie na sebe
„Dôveruj celým svojím srdcom Pánovi a nespoliehaj sa na svoj um!“ (Príslovia 3:5)
- Pokora je pravdivé vnímanie seba samého. Ako osoba si nemyslíš o sebe, že si bezcenný, ale takisto ani, že si nadradený.
„...aby si nik nemyslel o sebe viac, ako myslieť treba...“ (Rimanom 12:3)
- Pokora je ochota slúžiť druhým
„...v pokore iných pokladajte za hodnotnejších než seba.“ (Filipanom 2:3)

Dnes žijeme vo svete, kde sa všetko točí okolo nás; stali sme sa hrdými na svoj vzhľad, svoje schopnosti a svoje úspechy. Neradi máme, keď nám niekto hovorí, čo máme robiť alebo ako máme robiť veci, ktoré sa v našom živote vyvíjajú. Chodíme do cirkvi pre zábavu, nie aby sme boli učeníkmi. Ak nás kazateľ usvedčí, že náš životný štýl nie je správny, potom sa nahneváme a odídeme, namiesto toho, aby sme si dali do poriadku život a poslúchali Božie slovo. Biblia nám tu vo Filipanom hovorí, že musíme kráčať v pokore, vážiť si a starať sa aj o iných ľudí.

Po prvé, vidíme, že pokora nás robí prístupnými. Keď kráčame v pokore, otvárame sa a sme prístupní každému, kto potrebuje počuť Slovo od Pána. Pán Ježiš bol najpokornejším človekom, aký kedy kráčal po tejto zemi, a keď kráčame a napodobňujeme Ježiša, ľudia k nám prídu, pretože sa cítia bezpečne a isto, a že nám môžu povedať o svojich problémoch. Uistení sú, že sme úprimní a hotoví im pomôcť.

Po druhé, pokora nám umožňuje byť mierotvorcami. Keď kráčame v pokore, umožňuje nám to hovoriť a konať pomaly a premýšľať o veciach. Nerobíme veci unáhle ani nereagujeme urazene. Pokora nie je slabosť; je to vnútorná sila, ktorú dokáže zvládnuť iba Božie dieťa. Existujú rodiny, priatelia, manželstvá, spolužiaci a kolegovia, ktorí spolu nevychádzajú, pretože sa z nich nikto dostatočne nestaral, aby bol pokorný (Matúš 5:9 „*Blahoslavení, ktorí pôsobia pokoj, lebo oni sa budú volať synmi Božími*“).

Ježiš ako vzor pre pokoru.

Ježiš je vrcholným príkladom pokory:

„*Hoci mal Božiu podobu... ponížil sa a stal sa poslušným až na smrť*“ (Filipanom 2:6-8).

Umyl svojim učeníkom nohy (Ján 13), čím ukázal, že veľkosť v Božom kráľovstve prichádza skrze službu. Pokora znamená mať správny pohľad na Božiu zvrchovanosť a vidieť seba samých tak, ako nás vidí Boh – nič viac, ale nič menej. Znamená to vzdávať Bohu všetku slávu a chválu za každú schopnosť, ktorú nám dovolil mať. Výhodou pokory sú Božie požehnania.

Cesta hore v Božích očiach je pokloniť sa v pokore a vzdávať Mu slávu za každú schopnosť, ktorú nám dáva.

Biblická pokora je sila pod Božou autoritou – žiť s dôverou, ktorá pochádza od Boha, nie z ega, toho pyšného ja, a používať svoj život na lásku a službu druhým. O pokore a praktickom uplatnení tejto cnosti, si povieme niečo viac pri budúcom stretnutí.

Jaroslav Andrášik

Ešte niektoré nepovšimnuté pokušenia

V jednom z minulých čísel časopisu *Manna* sme si hovorili o nepovšimnutých pokušeniach, o ktorých nás vo svojom liste upozorňoval Jakob. Pripomenuli sme si, že také pokušenia, teda potenciálne nepovšimnuté, sú uprednostňovanie ľudí z nesprávnych motívov, ohováranie a to tretie je nedodržiavanie svojich slov, čiže sľubov. Jakob napísal svoj list tak, aby sme tomu ľahko mohli rozumieť. Upevňuje nás vo viere a v tom, že viera v Boha vždy má aj svoje skutky, ktoré tú vieru prezrádzajú. Nemožné je mať vieru a nemať skutky, ktoré ju nasledujú, avšak možné je mať skutky a nemať vieru. Božie slovo nám hovorí, že bez viery sa nemôžeme ľúbiť Bohu. Môžeme vykonávať dobré skutky, a predsa sa neľúbiť Bohu. Sú ľudia, ktorí robia dobre, a predsa nie sú ľúbi Bohu. Prečo? Pretože nemajú vieru v Boha. Boh vyžaduje vieru a viera vykonáva skutky.

Ktoré sú to pokušenia, ktoré si máme všímať, aby sme sa neprevinili voči Bohu a voči blížnemu? Jakob uvádza ešte niektoré okrem tých, ktoré sme si spomenuli. Jedno z tých pokušení môže byť arogancia alebo pýcha. Ako to myslím? Jakob hovorí takto:

„A teraz vy, ktorí hovoríte: „Dnes alebo zajtra pôjdeme do toho a toho mesta, pobudneme tam rok a budeme obchodovať a zarábať“ – vy predsa neviete, čo bude zajtra s vaším životom. Ved' ste para, ktorá sa na chvíľu ukáže a potom mizne.“ Môžeme byť pokúšaní v tom, že si myslíme, že zajtrajší deň nám je zaistený, a tak vyradíme Boha zo zajtrajšieho dňa. Jakob hovorí, že výsledok takeého života je samochvála, ktorá sa rodí z pýchy. A Boh sa tomu protiví. Preto nám Jakob dáva úpravy, ako by sme mali žiť a hovoriť v našom plánovaní.

„Namiesto toho by ste mali povedať: „Ak bude Pán chcieť, budeme žiť a vykonáme to alebo ono“
Jakob 4:15.

Veľmi často sme zaneprázdnení časom, a práve vtedy prichádzajú takéto pokušenia, keď si naplánujeme všeličo a zabudneme, že bez Boha nedokážeme urobiť ani len jeden krok.

Nasledovné pokušenie by sme mohli nazvať nesprávne použitie svojho bohatstva. Jakob sa o tom zmieňuje v piatej kapitole.

Jakob napísal svoj list tak, aby sme tomu ľahko mohli rozumieť. Upevňuje nás vo viere a v tom, že viera v Boha vždy má aj svoje skutky.

„Hľa, mzda, ktorú ste zadržali robotníkom, čo vám zožali polia, kričí, a krik žencov došiel k ušiam Pána zástupov. Na zemi ste hodovali a hýrili. Vykrmili ste si srdcia ako v deň zabijačky. Odsúdili ste a zabili ste spravodlivého – neodporuje vám“ Jakob 5:4-6.

Presvedčený som, že kresťan má byť štedrý. Veriaci človek by nikdy nesmel byť známy ako skúpy, ale ako štedrý. Veriaci sa takému pokušeniu nevyhne. Pokušaný bude, aby si všetko hromadil iba pre seba, používal to iba pre svoje vlastné žiadosti, k robotníkovi sa správal nespravodlivo a zaplatil mu mzdu minimálne alebo aj menej. To by bol hriech a previnil by sa voči Bohu a blížnemu. Je dobre byť spravodlivý, keď ide o výplatu robotníka, a ešte lepšie je byť štedrý.

Ďalšie pokušenie, ktoré prichádza do života veriaceho človeka je byť priateľ so svetom, pokiaľ je priateľom Božím. Jakob hovorí: *„Kto teda chce byť priateľom sveta, prejavuje sa ako nepriateľ Boha“* Jakob 4:4. Prečo to Jakob hovorí? Závist', bojovanie, žiarlivosť, vražda – sú to veci sveta, o ktorých tu Jakob píše. Napočítajte to ako pokušenia, ktoré prichádzali a prichádzajú do životov veriacich ľudí. Považujte to za priateľstvo so svetom, a teda nepriateľstvo s Bohom. Závist', nenávisť, boje - sú to veci, ktoré sa zvyčajne prejavujú vo svete, ale mohli by sme povedať spolu s Jakobom, ktorý v jednej príležitosti veriacim povedal: *„Bratia, nemalo by to tak byť.“* Sú to iba pokušenia, v ktorých, ak podľahneme a v tom žijeme, sa staneme nepriateľmi Božími.

Je to pozícia, v ktorej nechceme byť. Ak si priateľ Boží, si nepriateľ sveta a ak si priateľ so svetom, si nepriateľ Boží. Jakob k tomu dodal: *„Boh žiarlivo túži po duchu, ktorého vložil do nás“* Jakob 4:5.

Boh nás miluje a nechce sa o nás deliť so svetom. Svet nikdy nemá dobré plány s nami. Boh ich vždy má. Budme Boží priatelia.

Pokušenie príde niekedy od diabla, niekedy zo sveta a veľmi často z osobných žiadostí. Nedovoľme si zlyhať pred Bohom a blížnym pre „nepovšimnuté pokušenia“.

Dan Tomášik

Skadial' pochádzajú vojny?

Ak je Boh dobrý, prečo sú na svete vojny? Túto otázku mi položil spolužiak na strednej škole. Vtedy ma tá otázka zasiahla. V sekunde som si pomyslel: Naozaj, prečo sú vojny? Síce som aj bez odpovede vedel, že vina nie je na Bohu, ale vtedy som si to nevedel vysvetliť. Teraz po viac ako dvadsiatich rokoch, čo sa ma na to spolužiak spýtal, mám na túto otázku odpoveď. Aspoň si tak myslím.

V prvom Jánovom liste 5:9 píše, že celý svet leží v zlom. To, že niečo leží, znamená, že sa to nachádza v polohe v pokoji, na nejakej podložke a nie je to v pohybe. Takže Ján nám hovorí, že sa svet cíti pohodlne v zlom. Stav, z ktorého ani nechce vstať. O tom, skadial' pochádzajú vojny, aj keď sa nechcem zamerať na vojny ako také, ale na to, že svet leží v zlom a čo to znamená pre teba, čítame si v liste Jakoba 4:1-3 nasledovne: „*Zkadial' pochádzajú vojny a odkiaľ boje medzi vami? Či nie ztadiaľto: z vašich rozkoší, ktoré vojujú vo vašich údoch? Žiadate a nemáte, vraždíte a závidíte a nemôžete dosiahnuť; boríte sa a vojujete, ale nemáte, pretože si neprosíte; prosíte a neberiete, pretože si zle prosíte, aby ste to spotrebovali vo svojich rozkošiach.*“ Jakob čiastočne vysvetlil to, čo Ján píše, že svet leží v zlom.

Na začiatku, v zmysle stvorenia sveta, Boh tak neplánoval. Nebola Božia vôľa, aby sme žili na svete, ktorý leží v zlom. Boh stvoril Adama a Evu v krásnej záhrade. Úplná dokonalosť, krása, pohodlie, všetko to, po čom každý človek túži. To bola Božia vôľa pre človeka.

To, že ako ľudstvo žijeme vo svete poznačenom zlým, je dôsledok nášho rozhodnutia. V tom všetkom zlom, v ktorom svet leží, vojna je ako konečnou podobou zla. Obdobie, keď sa zrúca to, čo sa storočia stavalo, pretrhnú životy akoby nemali žiadnu cenu. Nemilosrdnosť a sebeckosť počas vojny prejavia sa vo svojej plnej sile. Neuveriteľné je to, že hnacia sila pre toto zlé je rozkoš alebo pôžitkárstvo. Chcem, aby mne a mojej rodine bolo dobre vo všetkom a stále. Ja a moje deti nesmieme nikdy, ani za svoje chyby, znášať následky, a už vôbec nie vtedy, keď nie sme vinní. Mne a mojej rodine „patrí“ najkrajšie auto, dom, najväčší plat, úspešné podnikanie, zdravie, úspech v škole, spoločenský status a priateľstvá, totiž všetko najlepšie patrí mne, pôžitok a rozkoš sú moje.

Prečo je tomu tak? V druhom liste Korint'anom 4:3-4 píše, že evanjelium je skryté u tých, ktorí hynú, pretože boh tohto sveta oslepil zmysly, aby sa im nezablesklo osvietenie evanjelia slávy Kristovej. Nemyslím si, že Pavol v tomto liste pripísal satanovi hodnosť boha, ale vysvetlil, že satan má do určitej miery povolenie konať na svete to, čo chce. V evanjeliu podľa Lukáša 22:31-32 čítame, že si satan vyžiadal, aby nás preosial ako pšenicu. V knihe Jóbovej v prvej a druhej kapitole sa píše o tom, ako si satan tiež vyžiadal, aby naškodil Jóbovi tak, že mu zabil všetky deti a zničil majetok a potom si ešte vyžiadal, aby naškodil Jóbovmu zdraviu. Z uvedených biblických príkladov môžeme uzavrieť, že boh tohto sveta má určité a ohraničené právo na mieste, kde ako ľudstvo jestvujeme.

O satanovi slovo Božie hovorí, že jeho zámer je, aby ukradol, zabil a zahubil. Preto nie je div, keď trpíš nedostatkom alebo chorobou, alebo v hocičom inom. To je jednoducho ovzdušie, do ktorého sa ľudstvo dostalo príčinou hriechu.

V živote, tu na tejto zemi, je to tak, že jedno opravíš a iné sa pokazí a to nie je nič nové ani divné. To je celkom prirodzené a normálne pre život na zemi, vo svete, ktorý leží v zlom. Obdivuhodné a dôvod na vďakyvzdanie Bohu je už to, keď v takomto svete si zdravý, darí sa ti, máš zdravé manželstvo, deti v podriadenosti, podnikáš poctivo pred zákonom, a pritom to robíš úspešne, máš dobré vzťahy v rodine a vôbec všetko to, čo je podľa slova Božieho požehnanie. To je milosť, ktorú nám Boh preukázal a ponad to, že zaplatil obeť za hriech na Golgote. Nepovažuj milosť Božiu preukázanú na hore spomenuté požehnanie ako niečo, čo je bežné a s právom ti patrí. Je to nezaslúžená milosť, ktorú je nemožno si zaslúžiť, a preto buď z celého srdca vďačný za Jeho milosť.

Rimanom 8:28 „A vieme, že tým, ktorí milujú Boha, všetku spolu pôsobí na dobré, tým, ktorí sú povolani podľa preduloženia.“

Martin Širka

Obdivuhodné a dôvod na vďakyvzdanie Bohu je už to, keď v takomto svete si zdravý, darí sa ti, máš zdravé manželstvo, deti v podriadenosti, podnikáš poctivo pred zákonom, a pritom to robíš úspešne...

Ježiš Kristus uzdravuje!

Strach je satanova zbraň

V roku 2020 som začal pociťovať únavu, malátnosť a schudol som. V noci som musel často ísť na toaletu a často zo mňa išla krv. K lekárovi som nechcel ísť, tak sme sa modlili k najlepšiemu lekárovi, Ježišovi Kristovi. Predtým, na Nový rok 2020 som dostal slovo cez los, ktorý som si vytiahol: „*Proste a bude vám dané, hľadajte a nájdete, klopte a bude vám otvorené*“ (Matúš 7:7). Nevedel som, prečo mi to Pán dal, ale On to vedel dobre.

Deti o tomto nič nevedeli, no keď to zistili, odviekli ma k lekárovi na vyšetrenie ultrazvukom a potom na prehliadku k urológovi. Lekár si prezrel snímku, vyšetрил ma a drsne povedal: „Pán Červeni, kde ste boli doteraz? Máte rakovinu prostaty.“ Dal mi tabletky Tamsol. No cítil som, že satanovým cieľom je ma nalákať. Strach je jeho zbraň, aby sme sa poddali. V mysli mi stále zneli tie slová od Pána, ktoré som prijal na začiatku roka. Bojoval som s tým, čo mi povedal lekár, ale stále som vyznával: „Neprijímam chorobu. My dvaja spolu nepôjdeme.“

Som sluhom Pánovým, moje telo je chrámom Ducha Svätého a v ranách Ježišových som uzdravený.“ A keď prichádzali myšlienky typu „máš rakovinu“, tak som hovoril: „No, aj ak ťa mám, ty mňa mať nebudeš!“ Nasledovné dni a mesiace boli pre mňa bojom viery.

Celá moja rodina sa horlivo modlila a očakávali sme Boží zásah. Keď mi urobili analýzu krvi, výsledok tumorového markera PSA bol 4128, pričom normálna hodnota je do 4, čo jasne ukazovalo, že v tele je rakovina. Potom urobili snímku na CT a na nej bolo vidieť jeden veľký tumor na prostate a v črevách veľa menších tumorov. Výsledok biopsie bol C61 – zhubný nádor (maligný tumor prostaty). Špecialista urológ nám povedal, že taký výsledok analýzy PSA (4128) v živote nevidel, rovnako ako takú hroznú snímku vnútorností a tumorov. Povedal: „Toto sa operovať nedá. Aj keby som bol dostatočne šialený to skúsiť, neexistuje inštrument, ktorý by mohol zasiahnuť tie tumory vo vašom tele, a zomreli by ste kvôli vykrvácaniu na operačnom stole.“ Inými slovami povedal, že pre mňa nieto nádeje. Spolu so synom sme mu odpovedali, že veríme v Boha, ktorému je všetko možné. Pokračovali sme vo viere a modlitbách spolu s veriacimi z nášho zboru, ako aj z ostatných zborov v Srbsku a po svete.

Ten istý lekár ma poslal na scintigrafiu kostí (kostný sken) – vyšetrenie na zistenie prítomnosti metastáz v kostiach. Snímka ukázala, že na kostiach nie sú žiadne metastázy. Keď si lekár pozrel snímku, povedal, že tomu nerozumie. Otvoril knihu z medicínskej fakulty a povedal: „Pozrite, čo tu píše. Keď je PSA 20, pravdepodobnosť rozšírenia na kosti je 5%. Keď je PSA 50, pravdepodobnosť zasiahnutia kostí je 30%. Keď je PSA 100, považujeme za 100% istotu, že sa metastázy rozšírili aj na kosti. Vy máte PSA 4128.“ Sláva Pánovi, ktorý nám ešte raz dal svedectvo a potvrdenie, že počuje naše modlitby a že má všetko pod kontrolou. Lekár mi predpísal tabletky a poslal ma domov.

Po čase, na našu prosbu a s pomocou istej zdravotnej sestry, ma tento lekár prijal v štátnej nemocnici v Novom Sade, kde tiež pracuje. Dali mi injekciu do brucha a poslali domov. Pri nasledujúcej analýze krvi PSA kleslo na 3425. Znovu sme d'akovali Bohu. Po celý ten čas, aj keď som cítil, že sa v mojom tele niečo deje, som sa necítil tak zle. Nemal som veľké bolesti, o ktorých lekár vravel, že by som ich na základe výsledkov mal mať. Potom pri rannom stíšení pri káve, keď sa modlím a čítam Božie slovo, mi Pán dal slovo z Jeremiáša 51:36: „*Takto hovorí Hospodin: Hľa, ja rozsúdím tvoj spor a vykonám tvoju pomstu; vysuším jej more a spôsobím, že jej prameň vyschne.*“ Prijal som toto slovo vierou a držal sa ho počas mnohých dní môjho zápasu s chorobou.

Pretože krvácanie neprestávalo, brat, ktorý pracoval v Inštitúte v Srianskej Kamenici, ma zaviedol k náčelníkovi onkológie. Keď si onkológ pozrel snímky a výsledky, povedal, že mám problém aj na hrubom čreve a je možné, že odtiaľ všetko začalo a zasiahlo to aj prostatu. Poslal ma na kolonoskopiu.

Aj vtedy mi Pán dal slovo, tri rána zakaždým to isté: „*Neboj sa,... tvoja modlitba je vyslyšaná*“ (Lukáš 1:13). Dával mi aj mnohé iné zaslúbenia, za ktoré Mu ďakujem.

Výšetrenie kolonoskopiou bolo veľmi dlhé, ťažké a mučivé. Na obrazovke mi lekár ukázal a ja som jasne videl ranu na mojich črevách, z ktorej kvapkala krv. Po ukončení, a po hodine odpočinku na posteli, ma manželka odviezla domov. Keď prišli moji najbližší a videli ma v takých veľkých mukách, začali sa modliť. Bola to modlitba z hlbokého súcitu, v slzách a plači, hlasné volanie k Pánovi. O chvíľu mi bolo lepšie, vstal som a večeral. Odvtedy už zo mňa nikdy nešla krv a nebol som na žiadnom ďalšom liečení rany na črevách. V mojom tele sa vtedy okamžite zmenili aj ďalšie tri veci a symptómy zmizli. Boh sa dotkol môjho tela. Slávim Pána za tento div!

Ďalšie potvrdenie Božieho divu bolo, keď mi spomínaný brat priniesol výsledok krvi. Predtým, po prvej analýze, niektorým veriacim povedal, že „o tri týždne bude brat Červení pod zemou“.

Teraz však prišiel so slovami: „Toto je Boží div, PSA kleslo na 223“. V septembri 2020 mi zdravotná sestra zavolala, aby som ihneď prišiel do nemocnice, pretože urológ chce urobiť malý zákrok – intervenciu priamo na mieste, odkiaľ sa tumor živí. Nevedeli sme, čorobiť, pretože som sa cítil dobre, nič ma nebolelo a nebral som žiadne lieky. Nakoniec sme sa aj s manželkou a deťmi zhodli, že pôjdem. Na druhý deň som bol v operačnej sále pod anestéziou. Kým som spal, videl som postavy v dlhom bielom rúchu, ktoré boli o meter vyššie od podlahy a rukami ma dvíhali. Keď som otvoril oči, stáli pri mne zdravotníci v modrom odevu. Uvedomil som si, že mi Pán dal vidieť jeho anjelov, ktorí boli pri mne, tak ako to vo svojom slove aj sľúbil.

Nasledovné dva mesiace som pil jednu tabletku denne a na kontroly som chodil každé tri mesiace. PSA postupne klesalo na 40, potom na 19, na 8 až na 2. Po troch rokoch som znovu urobil CT snímkanie a to ukázalo, že tumor je už o 60% menší a tie ložiská-tumory na črevách zmizli. Sláva Pánovi!

Ďalší lekár onkológ, ktorému ma poslali na kontrolu, si pozrel všetky moje výsledky – staré aj nové. Pozeral na mňa i na výsledky a povedal manželke, ktorá tam bola so mnou: „Túto prácu robím 15 rokov, ale takéhoto pacienta som ešte nemal“. Opýtal som sa potom zdravotnej sestry, prečo to povedal. Odpovedala mi: „No preto, lebo takíto pacienti zvyčajne zomierajú.“ Sláva Pánovi! Čoskoro budem mať 80 rokov a cítim sa dobre, som zdravý a plný vôle do života. Toto je už šiesty rok odvtedy ako to začalo a svedčím, že sa splnil Pánov sľub, ktorý mi dal. Od poslednej kontroly u urológa už viac neuvádza ani diagnózu C61. Vďačne ponúkam svoju dušu, aby chválila Pána a ako žalmista v Žalme 103 hovorím: „*Nezabúdaj na nijaké z dobrodení, ktoré ti učinil*“. To more, ktorým bolo PSA 4128, je teraz z Božej milosti na hodnote 0,16. Preto z vďaky vyznávam: V ranách Ježišových som uzdravený!

Tiež všetkým vám, ktorí ste sa za mňa modlili, zo srdca ďakujem. Buďte požehnaní, vediac, že vaše modlitby boli vypočuté. Nech je sláva nášmu Bohu.

Od New age k živému Bohu

W Roky som hľadala niečo viac. Zo začiatku som nevedela, čo vlastne hľadám, iba som cítila prázdnotu, ktorú nič nedokázalo vyplniť. Hovorila som si, že je to túžba po pokoji, duchovnosti a poznaní. To ma celkom nenápadne priviedlo do sveta učení hnutia New age. Vibrácie, energia, afirmácie, vesmír, manifestácie – to všetko som prijímala s presvedčením, že nájdem pravdu a pokoj. V tých chvíľach som si myslela, že som „prebudená“ a konečne na tej správnej ceste. No čím hlbšie som do toho sveta vchádzala, tým viac som strácala samu seba.

Za peknými slovami a pestrými sľubmi sa skrývala prázdnota. Čím viac som sa snažila manifestovať šťastie, tým väčšiu prázdnotu som cítila. Zvonku som pôsobila pokojne, no v mojom vnútri vládol nepokoj, ktorý nič nemohlo utíšiť.

A potom... Boh ma našiel. Nie ja Jeho – On našiel mňa.

Všetko sa začalo v cirkvi. Vošla som dnu bez veľkých očakávaní, no s hlbokou túžbou počuť pravdu. Kým som počúvala kázané Božie slovo, mala som pocit, akoby každá veta zasahovala priamo do môjho srdca. Akoby mi niekto sňal závoj z očí. Po prvýkrát som pocítila prítomnosť živého Boha – nie energiu, nie vibráciu, ale pokoj, ktorý prichádza zhora, a ktorý nezávisí od okolností. Vtedy som pochopila, ako veľmi sa New age protiví Biblii. New age učí, že človek je sám sebe bohom, kým Biblia nás učí, že Boh je jediný Stvoriteľ a my sme Jeho deti.

New age kladie dôraz na „moju moc“ a „moju vibráciu“, kde je všetko legitímne, bez morálky a hriechu. Božie slovo ma však naučilo, že skutočná sloboda prichádza vtedy, keď vyznáš, že bez Neho nedokážeš nič.

Odvtedy je môj život úplne iný. Začala som pravidelne navštevovať bohoslužby a tam som našla to, čo mi žiadna technika ani meditácia nemohli dať – duchovnú rodinu. Spoločenstvo veriacich sa stalo mojou oporou a mojím domovom. V cirkvi som sa naučila, že viera nie je teória ani filozofia, ale živý vzťah s Bohom, ktorý každodenne mení srdce. Dnes už nehľadám znamenia ani energiu. Moja cesta je jasná – Ježiš Kristus. Cez modlitbu a spoločenstvo veriacich sa učím milovať, odpúšťať, veriť a zachovať si pokoj aj vtedy, keď to nie je ľahké. Všetko to, po čom som pátrala v New age – zmysel, pokoj, lásku a silu – teraz mám v Ňom.

Preto svedčím zo srdca: Živý Boh existuje!
On nie je energiou ani symbolom – On je Otcom, ktorý čaká každé svoje dieťa, aby sa vrátilo domov. Keď sa Mu odovzdáš, všetko falošné zmizne a zostane len to pravé – život vo svetle, pokoj v srdci a láska, ktorá neprestáva.

Ak aj ty hľadáš zmysel, cítiš prázdnotu, hoci „pracuješ na sebe“, a snažíš sa nájsť Boha pomocou vibrácií, energií alebo afirmácií, vedz, že existuje cesta, ktorá vedie k pravde. Tá cesta má meno: Ježiš Kristus.

New age mi zasľuboval slobodu,
no priniesol otroctvo. Boh mi však ukázal
pravdu a dal mi život. Ak k tebe moje
slová prehovorili a vidíš v nich časť svojho
života, poznaj, že existuje nádej. Boh
nehľadá dokonalých ľudí – hľadá úprimné
srdce. Keď Mu ho odovzdáš, dá ti všetko,
čo ti chýba: pokoj, istotu, lásku a zmysel.
Nikdy nie je neskoro vrátiť sa domov.

**Jarka Maksimovičová
Cerovská**

**Existuje cesta,
ktorá vedie k pravde.
Tá cesta má meno:**

Ježiš Kristus.

Otázky

Základom našej každodennej komunikácie sú otázky, ktoré si navzájom kladieme. Sú nástrojom, ktorý nám umožňuje prekonávať rôzne bariéry a riešiť problémy medzi našimi priateľmi, príbuznými či kolegami.

Otázky, nad ktorými je potrebné premýšľať, sú aj otázky, ktoré kladie Boh nám. V našej obmedzenosti si často neuvedomujeme, aký dôraz Boh kladol na otázky, ktoré v priebehu času nasmeroval k Božiemu ľudu. Je faktom, že Boh je všemohúci a vševediaci. On pozná úplne všetko o nás. V Lukášovom evanjeliu 12:7 sa píše, že aj vlasy našej hlavy všetky sú spočítané.

Boh nás v tom najhlbšom zmysle pozná a nieto časti nášho života, ktorú by nepoznal. Nieto, a ani nebude, živej bytosti na tejto zemi, ktorú by Boh osobne nepoznal.

Keď si uvedomujeme tú vzácnu skutočnosť, že Boh nás dokonale pozná, môže to zmeniť aj perspektívu nášho rozhovoru s Ním. Boh nám nekladie otázky preto, aby od nás získal informácie; kladie otázky nám, aby sme sa zamysleli nad sebou a nad svojimi skutkami.

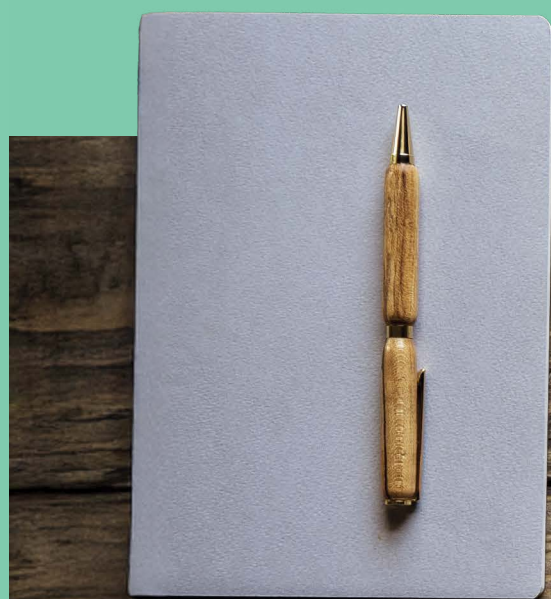
V 1. Mojžišovej 4:9 čítame: „*Tu sa Hospodin spýtal Kaina: „Kde je tvoj brat Ábel? “ On odvetil: „Neviem. Som azda strážcom svojho brata?“*“ Vidíme, že keď sa Hospodin spýtal Kaina, kde je jeho brat Ábel, nešlo o to, že by Boh nevedel, kde sa Ábel nachádza.

Chcel priviesť Kaina k premýšľaniu o tom, čo urobil.

Ak sme ochotní načúvať, Boh nás často oslovuje práve cez otázky. A podobne ako Kain, aj my často dávame nesprávne, povrchné odpovede. Každá otázka, ktorá nám prichádza od Pána, je výzvou na naše zamyslenie. Je tu na to, aby sa zmenila naša perspektíva na vlastný život – aby sme možno v niektorých oblastiach činili pokánie a vyšli z toho, čo nás zväzuje.

Nedovoľme, aby sme v rozhovore s Bohom kladli otázky iba my. Dovoľme, aby Boh kladol otázky nám – a vnímajme ich hĺbku.

Pavel Petráš

Zaprášené Bible

Hej, ako sa máš?
Už prešiel dlhší čas, tak chcel som sa len ozvať.
Chýba mi, ako to bývalo v roku 2017,
a jednoducho mi chýba môj priateľ.

Hej, mám sa fajn,
len sa trápim najst' trochu pokoja mysle.

Je to problém nášho národa a našej generácie,
sme príliš zaneprázdnení a nevieme si najst' čas.

Sme naozaj zaneprázdnení alebo je to len klam?

Máme prach na našich Bibliách, ale nové iPhone,
niet divu, že sa takto cítime,
kráčame so zatvorenými očami, slepí vedú
slepých.

Ale ja som skončil s tými modlami
a zaprášenými Bibliami.
Máme len tento jeden život,
nechcem len sedieť a pozerat', ako mi uniká.
Už mám dosť tej svojej samolúbosti,
nič nenahradí život vo svetle Tvojej cesty.
Ó, už s tým končím, bolo dosť môjho spôsobu!

S prachom na našich Bibliách a novými iPhone,
niet divu, že sa takto cítime,
kráčame so zatvorenými očami, slepí vedú
slepých.

No, ja som skončil s tými modlami
a zaprášenými Bibliami.

zdroj: internet

Plánovanie osobného vzrastu

„Ale rastíte v milosti a poznaní nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista.“ 2. Petrová 3:18a

„Lebo keď niekto z vás chce stavať vežu, či si najprv nezasadne a nespočíta náklad, či má z čoho dostaviť?“ Lukáš 14:28

Až dodnes mi odznievajú slová profesora inžinierskej geodézie, keď sme prvý deň vkročili na vysokú školu: „Bez jasného plánu vysokú školu neskončíte!“ Mal pravdu. Osobný vzrast sa nestane automaticky. Vzrast sa plánuje. Ak sa chceme stať všetkým, čo Boh naplánoval pre nás, osobný vzrast nie je návrh, ale nevyhnutná potreba každého kresťana.

Boh je ten, ktorý plánuje. On naplánoval pre nás šťastnú budúcnosť (Jeremiáš 29:11). A taktiež nás poznal prv, ako sme sa narodili a povolal nás (Jeremiáš 1:5). Boh nás nepovolal k stagnácii, ale k vzrastu.

1. Plánovanie osobného vzrastu začína uvedomením si, že náš život má smer a cieľ.

Ak sme robili veci bez plánovania, vieme, že je to chaotický proces. Študent, ktorý sa neprihlási na skúšky nemôže uspieť. Športovec bez tréningového plánu nenapreduje vo výkone. Rovnako je to aj v duchovnom živote - ak si nenájdeme čas na modlitbu, Božie slovo a uctievanie Boha, náš vzrast sa spomalí alebo zastaví.

Biblia dáva krásny obraz múdrego plánovania v Príslovi 21:5: „Plány usilovného vedú k hojnému zisku, kým každý, kto sa náhli, končí v núdzi.“

2. Osobný vzrast nie je o rýchlych skratkách, ale o vernosti v malých krokoch.

Dobрым biblickým príkladom je Nehemiáš - keď videl zbúrané múry Jeruzalema, najprv sa modlil, potom urobil plán a naposledy konal (Nehemiáš 1-2). Jeho duchovný vzťah s Bohom šiel v proporcii s praktickým plánovaním. Výsledkom bola obnova mesta aj viery ľudu.

Ježiš taktiež používal príklady plánovania: „Lebo keď niekto z vás chce stavať vežu, či si najprv nezasadne a nespočíta náklad, či má z čoho dostaviť?“ Tu nám ukazuje, že múdrosť viery zahŕňa aj premyslené kroky.

3. Plánovanie osobného vzrastu neznamena spoliehať sa na seba.

Naopak, znamená zapojiť Boha do každého kroku. „Zver svoju cestu Hospodinovi, dôveruj mu a on sam bude konať“ (Žalm 37:5). Keď si stanovujeme ciele v oblasti charakteru, rodiny, práce alebo služby – robme to s pokorou a modlitbou.

4. Osobný vzrast je celoživotná cesta.

Apoštol Pavol píše: „Ja nemyslím, že by som už bol dosiahol, ale sa usilujem“ (Filipanom 3:12a). Pavol bol dokonalý podľa zákona – bez úhony, bez chyby, ale čím viac spoznával Ježiša, tým viac chápal koľko musí rásť.

Ak sme sa rozhodli plánovať svoj vzrast, nezabúdajme: Boh túži po našom vzraste viac než my sami. Našou úlohou je byť verný, otvorený a ochotný rásť – krok za krokom, deň za dňom, spolu s Bohom.

Všetko vo všetkom

Rozmýšľal si už niekedy nad Kristom ako svojim pokladom?

„Podobné je kráľovstvo nebeské pokladu skrytému na poli, ktorý človek našiel a skryl; od radosti nad ním ide, predá, čo má, a kúpi to pole.“ (Matúš 13:44)

Mnoho ľudí je úplne spokojných s Ježišom ako Spasiteľom, ktorý im dáva odpustenie všetkých ich hriechov. Menej ich je pripravených mať ho vo svojich životoch ako Pána, ktorý ich vedie a necháva rásť v zbožnosti. Ale rozmýšľal si už niekedy nad Kristom ako svojim pokladom?

Jedno z Ježišových podobenstiev v Matúšovom evanjeliu sleduje človeka na poli. Prechádza cezeň a narazí na niečo nezvyčajné, niečo, čo tam nepatrí. Najskôr pravdepodobne netuší, na čo narazil. Nikdy si totiž nemyslel, že by na poli mohol náhodne nájsť nejaký poklad. Ale stalo sa. Objavil na svojej ceste bohatstvo, ktoré by sa mu nepodarilo zhromaždiť ani za celý život, ako tam len tak leží nestrážené a nikto si naň nerobí nárok.

Ako môžem získať tento poklad? Čo musím dať alebo urobiť, aby som tento poklad vlastnil, zakúšal a miňal naveky? Taká bola mužova reakcia a vedel, že na to, aby mohol získať poklad, musí získať to pole. A tak predal všetko, čo mal, aby mal dosť peňazí a to pole kúpil.

Hodný všetkého

Úplne všetkého. Pointou podobenstva je zdôrazniť nekonečne vzácnu hodnotu toho, že poznám Ježiša a že on pozná mňa. Tento muž predal všetko, aby získal tento poklad. Vzдал sa svojho domova, nábytku, svojich domácich zvierat – všetkého, čo malo nejakú hodnotu. Obetoval veci, ktoré sám vyrobil, dary, ktoré dostal, majetky, ktoré vlastnil mnoho rokov. Rozlúčil sa s tým v okamihu a urobil tak, pretože videl, že to, čo by mohol získať, ďaleko prevyšuje všetko, čo doteraz vlastnil.

Pokiaľ nemilujeme a neceníme si Ježiša takýmto spôsobom, potom ho nepoznáme. Nekonečný život v ňom a s ním je jednoducho nepopierateľne cennejší než čokoľvek iné, čo si môžeme kúpiť, postaviť, alebo získať tu na zemi. Rozľahlé domy sú ako nič. Nádherné drahé autá sú ako nič. Oblečenie, koničky, produkty od Apple, knihy, obchody, zvieratá, televízie – to všetko je nič v porovnaní s naším Kristom. Pre nás je hodný všetkého.

zdroj: internet

Pokiaľ nemilujeme a neceníme si Ježiša takýmto spôsobom, potom ho nepoznáme.

Moc prehliadnutej služby

„... a bola tam... až kým sa nerozlialy na nich vody z neba...“ Druhá Samuelova 21:10

Keď všetci odišli, matka zostala. Keď nikto nevidel, matka bdela. Byť matkou je bdelou a citlivou službou pred Bohom v každom období života svojich detí. Láska a bolesť nasleduje matku až do jej smrti. Si nepovšimnutá? Pracuješ v zákulisi? Potlesk ťa vždy zaobídne? Gratulujem, si matkou. Si v službe, ktorá bude ocenená pred Otcom, ktorý jediný v plnej miere chápe bdelosť. Tvoja služba nemá moderný názov. Tvoja služba sa volá vytrvalosť. Vedeli by nám o tom povedať mnohé staršie sestry v našich zboroch a povedala nám o tom aj táto hrdinka, o ktorej sa dozvedáme v niekoľkých riadkoch v Biblii. Matka vždy dostane pár riadkov, ale ozvena jej služby vyvoláva reakciu v nebeských priestranstvách. Hrdinka týchto riadkov nebola prorokyňou ani manželkou kňaza. Nekázala pred zástupom ani nespievala. Nemala svoje publikum a nebola prehlásená za influencerku roka. Nemáme záznam, že bola mimoriadne krásna a nie je častou témou spoza kazateľnice. Meno Ricpa je sotva známe.

Statočná matka z obdobia Starej zmluvy, ktorej príbeh vyvoláva hrôzu a hold. Sledovala popravenie svojich synov a pozerala sa na zosnulé telá svojich synov, ktorí boli zabíjajú a povesení na vrchu, teda zostali nepochovaní a na hanbu. Synovia Ricpy boli verejne vystavení ako varovanie. „A Ricpa, dcéra Ajjova, vzala vrecovinu a prestrela si ju na skalú a bola tam od počiatku žatvy až dokiaľ sa nerozlialy na nich vody s neba, a nedala nebeským vtákom, aby sadli na nich vodne, ani poľnej zveri vnoci. A keď sa oznámilo Dávidovi, čo urobila Ricpa, dcéra Ajjova, ženina Saulova, odišiel Dávid a vzal kosti Saulove i kosti Jonatánove, jeho synove,

od občanov Jabeš-gileáda, ktorí ich boli ukradli s ulice Bét-šana, kde ich boli poviesili Filištíni v deň, v ktorý zabili Filištíni Saula v Gilboe, atedy dal doniesť odtiaľ hore kosti Saulove i kosti Jonatánove, jeho synove, a sobrali aj kosti tých povesených. A tak pochovali kosti Saulove i Jonatánove, jeho synove, v zemi Benjaminovej v Céle, v hrobe Kíša, jeho otca. A učinili všetko, čo prikázal kráľ. A potom už sa dal Bôh uprosiť zemi“ (Druhá Samuelova 21:10-14).

Ricpa urobila len jedinú vec, ktorú mohla ešte urobiť. Zostala. Dozvedáme sa z Písma, že zostala strážiť telá svojich synov od začiatku žatvy, až kým nezačalo pršať. Ustávaš? Omdlievaš? Povstaň a bdej. Ricpa už nemohla zmeniť údel svojich synov, ale odmietala, aby ich smrť bola verejnosťou považovaná za bezvýznamnú.

Zostala, až kým z neba nepršalo. Zostala, až kým sa nedočítame v Písme, že Boh sa dal uprosiť zemou. Myslíš si, že už ničo nádej? Padáš pod ťarchou smútku, zúfalstva a smrti? Povstaň a bdej.

Ricpa – meno menej známe ako Sára, Rebeka alebo Debora. Meno Ricpa v hebrejčine nesie význam „horúci kameň“ alebo „spájať“. Meno Ricpa – akoby letmo spomenuté v hrôzostrašnom historickom deji, a predsa jej bdelosť sa dostala pred Boží trón a vyvolala reakciu. Ricpa, ten horúci kameň, prestrela vrecovinu na skalu a tam zostala ako symbol protestu, že toto nemôže byť koniec. Drahá matka, povstaň a bdej.

Ak veci nevyzerajú dobre, ak diabol útočí na tvoju rodinu a deti, ak sa horlivosť vytráca, ak sa domnievaš, že všetko stroskotalo – zostaň, bdej a ukáž diablovej, že toto nemôže byť koniec.

Matkina bdelosť a vzdorovitosť sa dostane pred Boží trón a vyvolá reakciu. Aj tichá vernosť a bdelosť spoza svetlá reflektorov môže priniesť obnovenie česti a priazne v plnej sláve.

Poslušnosť nie je oslavovaná, ale prináša výsledok.

Kráľ Dávid počul o jej vytrvalosti a nezostal ľahostajný. Keď sa pozrieme na kráľa Dávida, vynorí sa nám

symbol vojny, víťazstva a Božieho vyvoleného. No nie vždy služba vyzerá ako verejný úspech a zázračné udalosti. Niekedy príde smrť a už nič nedáva zmysel, až kým nepovstaneme a nerozhodneme sa vytrvať a zostať. Boh vidí a reaguje.

Ricpa bdela cez deň a bdela v noci. Vieme si predstaviť, ako cez deň bojovala proti vtákom, aby nesadali na mŕtve telá jej synov, a v noci proti poľnej zveri, aby ich neroztrhali? Ako vyzerala, koľko mala sily a na čo sa sústredila? Nie vždy je údelom vyzerat' pekne a slávnostne. Niekedy to vyžaduje zašpiniť sa, zlomiť si nechty a nemať účas. Toto nie je ten druh príbehu, kde sa ospevuje krása a nežnosť, o ktorých čítame na inšpiratívnych stránkach a nálepkách. V tomto príbehu vidíme statočnosť a vzdorovitosť, silu a tvrdosť. Aj tak môže vyzerat' poslušnosť a inšpirácia.

Kráľ Dávid sa dopyčul o jej službe. Zozbierali kosti, pochovali ich, a tak vrátili česť. Až potom Boh prejavil krajine svoju priazeň.

Ricpa vyvolá slzy v našich očiach, že nie vždy príde víťazstvo a zázrak. No Ricpa, tá ktorá vo svojom mene nosí význam „spojiť“, akoby spojila to, čo bolo rozdelené. Ricpa zároveň vyvolá úctu, že niekedy poslušnosť nevyzerá ako víťazstvo, ale ako vytrvalosť – zostať, bdieť a bojovať proti škodcom. Niekedy najväčšia láska znamená zostať v prospech iných, teda odmietnuť odísť a byť na skale, a to cez deň i v noci. Niekedy je potrebný horúci kameň, ktorý nezhasne a páli. Zostaňme na Skale, aj keď viditeľným okom sa už nedá nič napraviť. Zostaňme a bdejme, lebo vieme, že sa veci musia napraviť.

Anna Pintírová

Matkina bdelosť a vzdorovitosť sa dostane pred Boží trón a vyvolá reakciu.

Dôverovať Bohu v bo

Jedného krásneho dňa pred asi desiatimi rokmi v Košiciach na Slovensku jasné farby a svieži jesenný vzduch ma vylákali na prechádzku. Mojm spoločníkom v to popoludnie bol náš verný a milujúci žltý labradorský retriever menom Buddy. Spomienky na ten deň ako aj ponaučenie o odvahe, ktorú som získala, sú rovnako živé ako pestrosť jesenného lístia. Pár minút od začiatku našej prechádzky sme prešli okolo domu, kde bývali majitelia ďalšieho labradorského retrievera menom Benny. S Buddym sme sa tam zastavili a nazreli cez plot, či nás Benny pozdraví, keďže psy boli už roky kamaráti, ktorí spoločne absolvovali mnohé prechádzky. Keďže sme Bennyho nevideli na jeho dvore, otočili sme sa, aby sme sa vydali späť domov.

Po minúte alebo dvoch som začula charakteristický cvakavý zvuk psích pazúrov na asfalte, ako klusal za nami. Pomyslela som si: „Aha, Benny nás predsa len našiel.“ Otočila som sa a pozrela som sa priamo do hnedých očí, nie priateľského Bennyho, ale zúrivého rotvajlera. Každý v susedstve poznal tohto psa: rotvajler, ktorý bol normálne priviazaný ku kolu na oplotenom dvore domu, kde bývali jeho majitelia; zlého strážneho psa, ktorý v noci hliadkoval po pozemku; psa, ktorý nikdy neštekal tenorovým tónom, iba hlbokým basom. Tento pes teraz stál asi meter odo mňa, jeho postoj bol agresívny, jeho vrčanie bolo hrubé a hrozivé.

Nikdy sa neodvracaj a neutekaj pred svojím nepriateľom.

Boji proti nepriateľovi

Moja analytická myseľ sa intenzívne rozbehla, keď sa myšlienky prelínali s alternatívnymi reakciami. „Neotáčaj sa k tej zlej šelme chrbtom. Zostaň pokojná. Neprejav žiadne známky strachu. Bože, pomôž mi jasne myslieť napriek nebezpečenstvu. Pozri sa tomu strážnemu psovi priamo do očí. Pán Ježiš, jasne mi ukáž, čo mám robiť!“

Dotieravec a Buddy sa k sebe pomaly približovali, až kým neboli takmer nos k nosu. Obidva psi hlboko zavrčali, než sa na seba vrhli. S veľkou silou som potiahla vodítko, aby som Buddyho vzdialila od rotvajlera, ktorý mohol Buddyho a mňa ľahko roztrhať. „Bože, pomôž nám!“ Okamžite mi napadla nezvyčajná, no jasná myšlienka a rýchlo som konala. Pravú ruku som prudkým pohybom prehodila k ľavému ramenu a následne silno odhodila ruku od ramena, aby som ukázala na domov toho zlého psa, zakričala som na nepriateľa svojím najautoritatívnejším hlasom po slovensky: „Domov. Teraz!“

Pán strážny pes okamžite zareagoval. Žiadne ďalšie výpady. Ani vrčanie. Namiesto toho sa otočil a bleskovou rýchlosťou bežal smerom k svojmu domovu. Ohromená a s pocitom úľavy, no trochu s podlomenými kolenami, som zašepkala: „Ďakujem ti, Pán Ježiš.“ Zatiaľ čo som sledovala ustupujúceho nepriateľa, objala som verného Buddyho. Potom sme sa aj my otočili smerom k nášmu domovu.

V dnešnom svete čelíme nepokojným časom, rôznym nepriateľom a protikladným hlasom. V momente zdanlivého pokoja nás môže zozadu zaskočiť blížiaci sa nepriateľ. Bez ohľadu na identitu nepriateľa, z každého stretnutia, či už ide o rotvajlera, chorobu, emocionálnu bolesť alebo ekonomickú katastrofu, sa treba poučiť:

1. Dôveruj Bohu ako svojmu všadeprítomnému Ochrancovi a Obrancovi.

„Bud' silný a odvážny, neboj sa a nelakaj sa ich, lebo Hospodin, tvoj Boh, on ide s tebou, neopustí ťa ani ťa neopustí“ (5. Mojžišova 31:6).

2. Nikdy sa neodvracaj a neutekaj pred svojím nepriateľom. Namiesto toho sa mu postav s autoritou.

„Keď budem volať k tebe, moji nepriatelia sa obrátia späť. Viem to, lebo Boh je so mnou“ (Žalm 56:9).

3. Na prvom mieste pros Boha o odvahu a jasné vedenie.

„Čakaj na Hospodina, bud' odvážny a on posilní tvoje srdce, čakaj na Hospodina“ (Žalm 27:14).

Napriek našim okolnostiam, hĺbke našej bolesti alebo preľakanosti nášho nepriateľa, náš Boh nás dokáže vyslobodiť a dať nám odvahu kráčať ďalej vo viere... s našimi ľudskými rukami, ktoré držia Jeho všemohúce zjazvené ruky. Musíme kráčať s odvahou, pretože sme takmer doma.

Cudzinci s pasom kráľovstva Božieho

„Svet ich nebol hoden!“

Prečo sa spoliehať na systém, ktorý nás nepozná?

Žijeme v dobe, ktorá uctieva stabilitu, no zároveň nás neustále presviedča o jej krehkosti. Stačí jeden výpadok technológií, ekonomický otras alebo zmena politického smeru, a systémy, na ktoré sme sa spoliehali ako na nemenné piliere, sa začnú chvieť. Mnohí kresťania sa dnes ocitajú v pnutí – na jednej strane sme súčasťou tohto sveta, platíme dane a využívame jeho infraštruktúru, no na druhej strane v hĺbke duše cítime, že sem tak úplne nepatríme.

Ako sa teda pozeráť na „ľudské zriadenie“ optikou Písma? A ako žiť v systéme bez toho, aby sme sa naň psychicky a duchovne upli?

Koľko váži ľudské zriadenie?

Človek má prirodzenú tendenciu hľadať bezpečie v štruktúrach. Budujeme inštitúcie, zákony a sociálne siete v nádeji, že nás ochránia pred chaosom. Biblia nás však opakovane varuje pred prílišnou dôverou v to, čo vytvorili ľudské ruky.

Žalmista nám pripomína: „*Nespoliehajzte sa na kniežatá, na človeka, u ktorého niet pomoci. Keď vyjde jeho duch, vráti sa do svojej zeme, v ten deň zaniknú jeho zámery*“ (Žalm 146:3-4).

Spoliehať sa na ľudské zriadenie ako na konečnú istotu je ako stavať dom na piesku. Nie je to otázka pesimizmu, ale duchovného realizmu. Systémy tohto sveta sú dočasné a podliehajú pádu. Ak je náš vnútorný pokoj priamo úmerný stabilite štátu alebo ekonomiky, budeme žiť v neustálom strachu. Naším cieľom však nie je tento systém ignorovať, ale správne ho ohodnotiť – je to nástroj pre tento čas, nie však náš záchranca.

V systéme, ale nie zo systému

Ježiš vo svojej veľkňazskej modlitbe povedal o svojich učeníkoch jasné slová: „*Nie sú zo sveta, ako ani ja nie som zo sveta*“ (Ján 17:16). Zároveň však neprosil, aby nás Boh zo sveta vzal, ale aby nás chránil pred zlým. Tento „status cudzinca“ je kľúčový pre naše prežitie v modernom svete. Sme povolani byť dobrými občanmi, ale naša lojalita patrí inému zriadeniu. Problém nastáva vtedy, keď sa začneme spoliehať na svetový systém viac než na Boha. Svet nám ponúka svoje hodnoty: úspech meraný výkonom, bezpečie merané majetkom a identitu meranú postavením.

Písmo nás však vyzýva k obnove mysle: „*A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením mysle, aby ste vedeli rozpoznať, čo je Božia vôľa*“ (Rimanom 12:2). Žiť v systéme a nespoliehať sa naň znamená vedieť, že môj zdroj pokoja, zaopatrenia a hodnoty nie je v rukách zamestnávateľa ani vlády, ale v rukách nášho Boha.

Iné hodnoty: kráľovstvo Božie vs. svet

V Božom kráľovstve platia princípy, ktoré sa svetu zdajú nelogické. Zatiaľ čo svetový systém tlačí na sebaapresadenie, Boží systém hovorí o službe.

Svet hovorí: „Ber si, čo môžeš.“

Kráľovstvo hovorí: „Dávaj a bude ti dané.“

Svet hovorí: „Silní a draví sú požehnaní.“

Kráľovstvo hovorí: „*Blahoslavení sú tichí...*

blahoslavení chudobní v duchu“ (Matúš 5).

Avšak to neznamená, že dáme, aby na nás niekto útočil a my budeme len potichu trpieť.

Práveže dávame väčší dôraz na duchovné požehnanie a sme hladní po duchovných veciach než po telesných. Ak sa snažíme „zaradiť“ do svetského zriadenia za cenu kompromisov v týchto hodnotách, strácame svoju soľ a svetlo. Sme tu preto, aby sme do tohto systému vnášali inú kvalitu života, nie aby sme ním boli pohltení.

Prísľub víťazstva

Často upadáme do ilúzie, že ak budeme žiť správne, svet k nám bude spravodlivý. Ježiš nás však vyvádza z omylu: „*Na svete budete mať súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet*“ (Ján 16:33).

Nebolo nám zasľúbené pohodlie ani bezproblémová integrácia do spoločnosti. Práve naopak, naše hodnoty budú narážať na odpor. Víťazstvo kresťana nespočíva v tom, že sa mu podarí vyhnúť sa ťažkostiam, ale v tom, že cez ne prechádza s vedomím, že Panovník nad celým vesmírom už zvíťazil. Náš pokoj nepramení z absencie konfliktov so systémom, ale z prítomnosti Toho, ktorý stojí nad ním.

Svet ich nebol hoden

Asi najsilnejšie svedectvo o tomto postoji nachádzame v liste Hebrejom v 11. kapitole. Spomínajú sa tam hrdinovia viery, ktorí neboli hľadanými celebritami svojej doby. Mnohí z nich trpeli, boli prenasledovaní a blúdili po púšťach.

Písmo o nich hovorí šokujúcu vetu: „...*svet ich nebol hoden*“ (Hebrejom 11:38).

Prečo? Pretože si nenašli miesto vo svetskom zriadení. Nesnažili sa za každú cenu zapadnúť alebo sa prispôbiť aktuálnym trendom. Žili podľa iného zriadenia – toho Božieho. Uznávali, že sú na zemi iba cudzincami a pútnikmi, a tým dávali najavo, že hľadajú lepšiu vlasť.

Ich „neúspech“ v očiach sveta bol ich najväčším víťazstvom v Božích očiach. Oni totiž pochopili, že systém, v ktorom žijú, nie je ich cieľovou stanicou.

Čomu dovoľíme formovať našu myseľ?

Aktuálne dianie nás môže znepokojovať, no zároveň nás pozýva k hlbokému upratovaniu priorít.

Ak sa dnes cítiš v tomto svete nepohodlne, možno je to v poriadku. Možno je to práve ten pocit, ktorý ťa má udržať v bdelosti.

Apoštol Pavol hovorí podobne v Efeze, keď sa lúči so staršími zboru. Vie, že ho v Jeruzaleme nečaká nič dobré (povedali mu, že ho čakajú putá a súženie), ale jeho postoj je presne ten - nenechať sa vykoľajiť systémom ani okolnosťami.

„*Ale ja si z toho nič nerobím, ani mi môj život nie je taký drahý, aby som nedokonal svoj beh a službu, ktorú som prijal od Pána Ježiša: svedčiť o evanjeliu milosti Božej*“ (Skutky 20:24).

Nepotrebuje lepšie ľudské zriadenie, aby sme mohli žiť svätý a naplnený život. Potrebujeme obnovenú myseľ, ktorá vie, že hoci sme v tomto systéme, nie sme ním vlastnení. Sme občanmi nebeského kráľovstva, ktorého základy sa nikdy nezachvejú.

Keď nabadúce pocítite neistotu z toho, kam tento svet smeruje, spomeňte si na hrdinov z listu Hebrejom 11. Oni nenašli miesto v systéme, lebo ich zrak bol upretý na Mesto s pevnými základmi, ktorého staviteľom a tvorcom je Boh.

To je skutočná sloboda – žiť uprostred tohto sveta s vedomím, že náš domov je inde.

Ivan Andrášik

BLOK

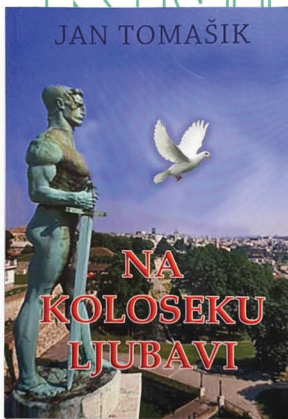

Poznámkový blok s kresťanskými veršami

V našej ponuke sú odteraz dostupné poznámkové bloky s kresťanskými veršami na obálke, v šiestich rôznych dizajnoch. Sú ideálne na zapisovanie myšlienok, povinností a inšpirácií s veršom, ktorý prináša motiváciu a povzbudenie.

600,- din

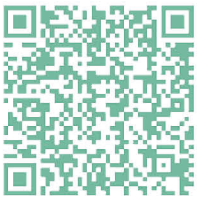
KNIHA

„Na koľajniciach lásky“ Ján Tomášik

Autor svojou bohatou a dlhoročnou službou zanechal veľké duchovné dedičstvo mnohým generáciám. Táto kniha, ktorú môžeme s radosťou čítať, je len jednou časťou zo širokého spektra požehnaní, ktorými nás Pán obdaroval prostredníctvom svojho služobníka a autora tejto knihy.

400,- din

Ak si želáte podporiť združenie Manna

anketa

UDRUŽENIE ZA PROMOCIU KRISĆANSKIH VREDNOSTI
manna

objednajte si na adrese:
ZDRUŽENIE PRE PROPAGACIU
KREŠĆANSKÝCH HODNŔT „MANNA“
Kulpín 21472, Radnička 23, Srbsko
Tel/Fax: +381 21 22 86 988
e-mail: casopis.manna@gmail.com
web: www.manna.org.rs

